

ابوالحسن اسماعیل بن صاعد بن منصور صاعدی اصفهانی

آل صاعد یا صاعدین، یکی از خاندان‌های علمی و روحانی **حنفی مذهب** در **اصفهان** می‌باشند که از **قرن پنجم تا دهم هجری**، **قدرت** و ریاست فوق‌العاده‌ای در شهر داشته‌اند. یکی از شخصیت‌های این **خاندان**، ابوالحسن اسماعیل بن صاعد بن منصور بن اسماعیل بن صاعد است.

فهرست مندرجات

[۱ - معرفی اجمالی](#)

[۲ - پانویس](#)

[۳ - منبع](#)

معرفی اجمالی

ابوالحسن صاعدی اسماعیل بن صاعد بن منصور بن اسماعیل بن صاعد، او در دوران کودکی دانش‌های دینی را از **پیر** فراگرفت. سپس از نیایش قاضی منصور و از عموی پدرش ابوعلی حسن بن اسماعیل بن صاعد و ابونصر احمد بن محمد بن صاعد و امام زین‌الاسلام ابوالقاسم و سید ابوالحسن محمد بن محمد بن زید حسنی سلکن در **سمرقند حدیث** شنید. از حوالث زندگانی او **سفر** به **خراسان** بود که نویسندگان بدان اشاره کرده‌اند.

^[۱] فارسی، عبدالغافر، تاریخ نیشابور، ص ۲۰۸.

^[۲] ابن ابی‌الوفاء، محی‌الدین، الجواهر المضمیئه، ج ۱، ص ۱۵۲.

پانویس

۱. [↑] فارسی، عبدالغافر، تاریخ نیشابور، ص ۲۰۸.

۲. [↑] ابن ابی‌الوفاء، محی‌الدین، الجواهر المضمیئه، ج ۱، ص ۱۵۲.

منبع

مهدوی، سیدمصلح‌الدین، اعلام اصفهان، ج ۱، ص ۷۲.
دانشنامه بزرگ اسلامی، مرکز دائرةالمعارف بزرگ اسلامی، برگرفته از مقاله «آل صاعد»، شماره ۴۲۹.